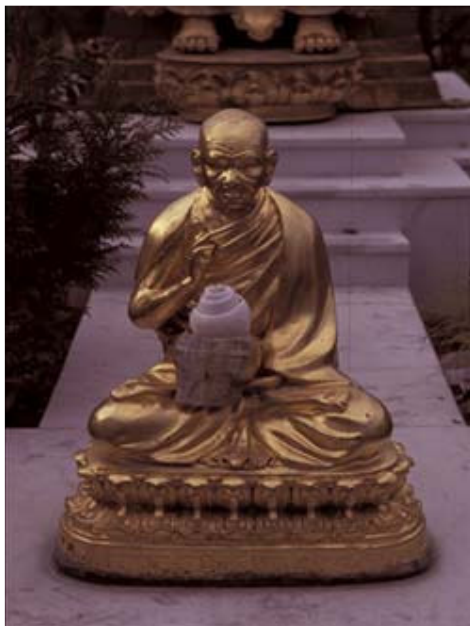

RELIGION I NEPAL

Även om Nepal är Buddhas, Siddharta Gautamas, födelseland är Nepal den enda officiellt hinduiska staten i världen. Omkring 90 procent av befolkningen är hinduer och 8 procent buddhister.

Hinduismen och buddhismen har blandats upp med den nepalesiska kulturen. En vanlig nepales kan knappast ens säga om han eller hon är hindu eller buddhist. Vid behov är han båda - för att be om hjälp i en fråga vänder han sig till en gud och i ett annat ärende vänder han sig till en annan. Hinduismen har ingen grundare och ingen administrativ struktur lik den kristna kyrkans. Den är en etnisk religion eller folkstro som uppstod i Indusdalen omkring 2000 f.Kr. Man kan inte konvertera till hinduismen, man föds till den.

I den polyteistiska hinduismen finns över 330 gudar och de viktigaste av dem är Brahma, Vishnu och Shiva. Trots det stora antalet gudar kan man också säga att hinduismen är monoteistisk: den största gudomligheten, världssjälens Brahma, har skapat världen och den pågående tidsepoken.

Hinduerna tror på själavandring och återfödelse. Det värdefullaste hos en människa är själen. Kroppen är värdelös. En hindu strävar efter att frigöra sig från själavandringen genom att göra goda gärningar under sitt liv.

Om en hindu begår onda gärningar under sitt liv kan han i följande liv födas exempelvis som tiggare. Som onda gärningar räknas t.ex. att skada djur, eftersom också djuren har en själ. Hinduer är därför vegetarianer och kon, som symboliserar livet, är helig.

Goda gärningar i livet är bön och andaktsövningar och ett riktigt uppträdande mot sig själv, familjen och samhället. Då själavandringen är slut uppgår människan i världssjälens Brahma.

Även om kastväsendet officiellt är avskaffat i Nepal, liksom i grannlandet Indien, är det ännu i bruk. Varje människa föds i en given kast och därigenom till en given uppgift. Kasten avgör exempelvis vilket arbete en människa kan välja, vad han eller hon kan äta och med vem han eller hon kan gifta sig.

I den hinduiska kulturen finns tusentals kaster, men de fyra huvudkasterna utgörs av prästerna, soldaterna, handelsmännen och tjänarna. De som har det allra sämst ställt är de kastlösa, "oberörbara" - en människa som hör till en högre kast kan besudlas till och med av bara de kastlösas skuggor.

Religionen styr nepalesernas liv på många sätt. Religionen är en del av såväl vardag som fest och på ett mer genomgripande sätt än t.ex. den kristna religionen i finländarnas liv. I så gott som varje gathörn finns ett tempel eller ett altare och framför varje sådan står en risskål som aldrig är tom. Det finns flera hinduiska festligheter. De största är Dasain och ljusets fest Tihar.

Kumari - Nepals levande gudinna

Kvinnliga gudinnor tillbeds i Nepal på många olika sätt. Mest iögonenfallande är kulten kring jungfrugudinnan Kumari. Kumari finns omnämnd för första gången i nepalesiska krönikor från år 6 f. Kr.

Kumari väljs ut bland dottrarna i samfundet Sakya i Katmandudalen. Medlemmarna i Sakya tros härstamma från himmelska väsen som i tiderna har nedstigit via Tibets snöklädda berg för att hjälpa människor på jorden.

Även om den levande gudinnan är buddhist tillbes hon också av hinduerna. De tror att den som tillber henne vinner lycka och välgång. Kumari förutsätts ha flera olika egenskaper: god hälsa, felfri hy, mörka ögon och svart hår.

Kumari får inte lukta illa, hon får inte ha lösa eller lossnande tänder och hon får inte ännu ha menstruation. Hon skall också vara lugn och orädd.

Det flickebarn som väljs kan bli Kumari redan vid tre års ålder. Första gången flickan blöder, tappar en tand eller får mens leder det enligt traditionen till att Kumaris makt bryts. Efter det väljs ett nytt flickebarn som intar den högt ansedda Kumaris position.

I varje Kumaris liv kommer dag då hon måste återvända till ett normalt liv. Återgången är emellertid inte fördelaktig för flickan eftersom hon inte bara blir av med gudinnskapet utan också alla fördelar som Kumari åtnjuter. Vanligen faller hon i glömska så fort en ny Kumari har blivit vald.

Kumari-flickorna lever oftast sina gudinneliv helt utan normala människokontakter. Så länge de är Kumari får de heller ingen undervisning, som andra barn hinner få i flera år under tiden.

För flickor som varit Kumari är det också svårt att ingå äktenskap. Det finns en livskraftig legend i landet enligt vilken en man som gift sig med en före detta Kumari inte lever särskilt länge efter att de ingått äktenskap. Om en Kumari-flicka trots det lyckas gifta sig är det säkert att hon inte tillhörde favoriterna för familjen som utsett maka åt sin pojke.

Anita Shakya var Kumari under åren 1979-1985. Hon berättar så här om Kumari-kulten:

"Jag utsågs till Kumari som fyraåring och mina föräldrar var stolta över mig. Jag tillbads varje morgon mellan klockan sju och klockan nio och då var jag klädd i kraftigt röda sidenkläder dekorerade med fantastiska guldornament. Då trodde jag att jag hade övernaturliga krafter. Jag tyckte jättemycket om att vara Kumari. Det var klart mycket roligare än att leva ett normalt flickliv."

Källa IT